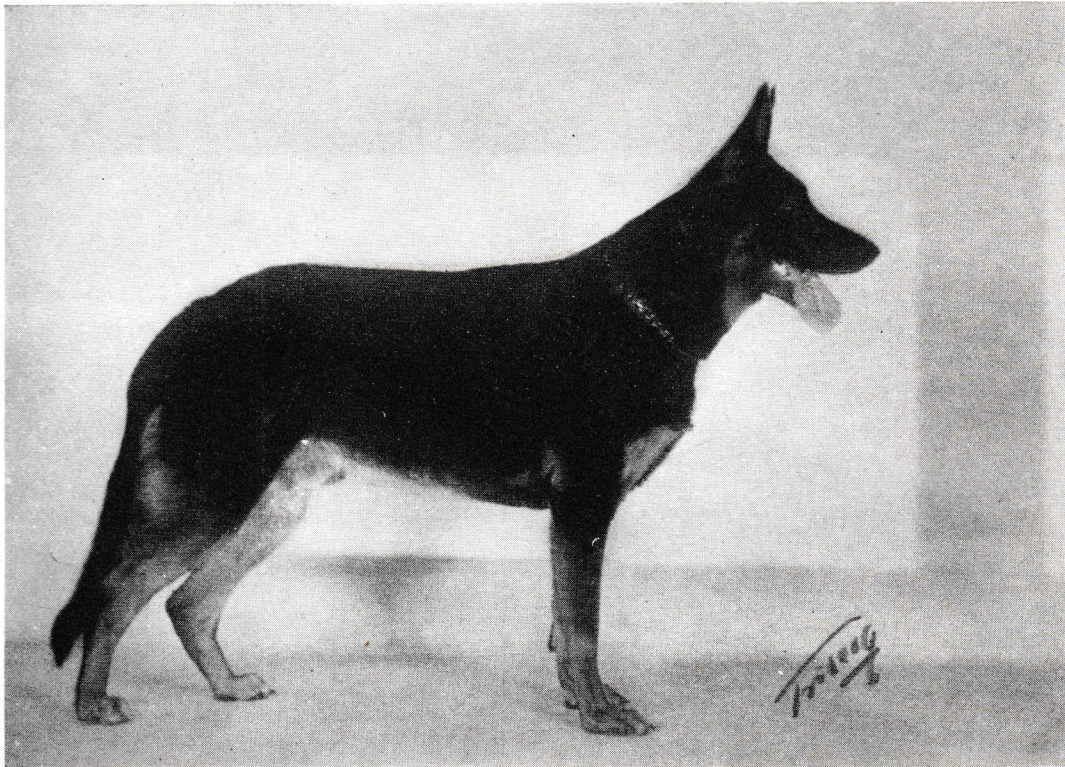

SVENSKA
SCHÄFERHUNDKLUBBEN
Styrningsgatan 18. (SELLMANS)
STOCKHOLM

VÅRA

SCHÄFER HUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

Nelltorps Pierre, f. d. 1 mars 1933 e. Nelltorps Mussepigg 13 s. s. u. Sancta Nella
594 c. c. äg. Herr Harry Edlund, Stureby, uppf. Fröken Julia Andersson, Gröndal.

N:o 4
1933

INNEHÅLL:

Gösta Malmberg †. — Vad tycker Ni om schäferhunden? —
Prisdomarberättelse från Norrköpingstävlingen. — Träningstäv-
lingarna vid Västberga. — Klubbtävlan i Södertälje. — 1934 års
draghundstävlingar. — Klubbmeddelanden. — Kennelnotiser m. m.

VITALITET — den förstklassiga

ens särmarke

experimenterade tillsatsfo-
ret med vitalitetsbefräm-
ande och profylaktisk verkan
är hundägarens bästa me-
del när det gäller hundens
trimning. Dosering: 1 kniv-
spets två gånger dagligen.

KALK

calcium + fosfor

hund

Vitalitet är den förstklassiga
hundens särmarke, det ofel-
bara beviset på fysisk och
psykisk hälsa. Och vitaliteten
hänger intimt samman med
dieten. Det är därför Vita-
kalk — det vetenskapligt

TEKNISKA FABRIKEN
JOFUR
Box 468 - STOCKHOLM

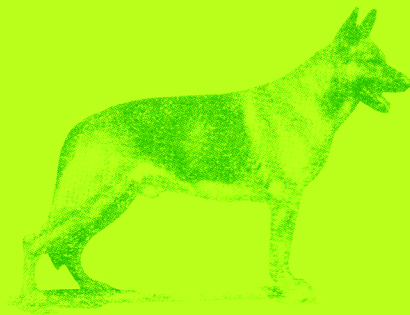
VITA

vitamin + k

el av Janabo.
skede 1696 äg. A. Andersson.

oxer, rottweiler- och foxterrier-
ögädla föräldrar. Emottager även
till inackordering och dressyr.

**Gör honom till vad Ni själv
önskar han skall bli,**

en hund av vilken Ni

kan fordra allt!

Utfodra honom därför med

Tengers Hundbröd

som ger

energi, uthållighet,
kraft och hälsa.

Begär det hos Eder handlare.

Kenn
tel. E

Fäl

Vackra
valpar o. h
hundar

VÅRA SCHÄFERHUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

Årgång 10

Ansvarig utgivare: Överkonstapel Sigfr. Sund

N:o 4, 1933

Gösta Malmborg är icke mer! Lördagen den 16 dec. drabbades han av en hjärtattack, som inom några timmar ändade hans liv.

Malmborg blev ej gammal vare sig till ålder eller såsom medlem av Svenska Schäferhundklubben. När styrelsen ombildades i januari 1932 inträdde han i densamma såsom redaktör för tidskriften och övertog samtidigt vice ordförandeposten. Från denna senare befattning avgick han likväl redan efter ett år på grund av bristande tid.

Under de tvenne år, som Malmborg verkat inom vår styrelse, lade han i dagen ett levande intresse, som ytterst bottnade i en varm känsla för hundar, erkännerligen schäferhundar. Trots sin strängt upptagna tid var han alltid redo att hjälpa till där så behövdes, eburu han ej alltid rönt den förståelse för sitt arbete, som han så väl gjort sig förtjänt av. Men hans rika fond av humor, hans oförljkelige sätt att mitt i alla svårigheter och motigheter kunna se allting von oben räddade många kinkiga situationer.

Dessa egenskaper i förening med en sällspord hjärtegodhet och urbanitet skaffade Malmborg en stor skara vänner, vilka nu stå sörjande vid hans bår och i tacksamt minne bevara allt vad han varit för dem. Må han vila i frid!

I. Carlin.

Vad tycker Ni om schäferhunden?

Då det givetvis kan hava sitt stora intresse att erfara olika schäferägares intryck av och omdöme om sina hundar, har red. vänt sig till en del personer med anhängan om uttalanden rörande olika sidor av schäferhundens psykiska och fysiska egenskaper. De första intervjuuttalandena publiceras här nedan. Red. emotser emellertid med nöje alla frivilliga bidrag, som kunna tjäna till att belysa ovannämnda förhållanden och komma influtna bidrag att införas i tidskriften snarast möjligt. Anonyma inlägg kunna av flera skäl ej emottagas.

Polistjänstehunden har inom vårt land ännu icke kommit till användning i någon större omfattning. I Tyskland, Holland, Belgien, England, Danmark, Finland m. fl. europeiska länder användes hundar i polisens tjänst sedan många år. Redan i början på detta århundrade anskaffade de kommunala myndigheterna i Tyskland tjänstehundar för polismännen. Otvivelaktigt ha ett flertal lyckade spaningsresultat uppnåtts tack vare dessa fyrfota »poliser».

År 1910 gjorde dåvarande polismästaren i Stockholm framställning till stadsfullmäktige om anslag för inköp av tvenne polishundar. Sedan anslaget beviljats inköptes från Tyskland två hundar — en schäfer och en airedaletterier, vilka sedan dresse- rades av tvenne detektiver, som i Tyskland utbildats till hundförare. Sedermera erhöll stockholmspolisen en rottweiler, skänkt av en kriminalman från Hamburg.

År 1924 anskaffades 8 stycken schäferhundar, som tilldelades patrullerande polismän i Bromma, som tidigare inkorporerats med Stockholm, och ett par år senare inköptes likaledes 8 schäfrar till enahanda användning inom Brännkyrka.

Efter viss omläggning av bevakningstjänsten i Göteborg inköptes 1930 därstädes 6 hundar. För övrigt finnes litet varstans i landet enstaka polismän, som på egen bekostnad hålla tjänstehundar.

Vilken hundras kan vara den bäst lämpade för »polistjänst»? Jag vågar påstå, att schäferhundrasen är den bästa, utan att därmed på något sätt förringa andra raser. Enstaka djur inom alla större raser kunna säkerligen utbildas till tjänstehundar. Fastän lättast är det nog att göra utval bland schäfrarna, detta i viss mån beroende på deras stora numerär. Vad som icke är möjligt, är att utbilda vilken hund som helst av samma ras till tjänstehund. Lika omöjligt är det att utbilda varje polis-

man till en framgångsrik hundförare. Och svårast är det att finna personer, som lämpa sig för lärarens svåra kall. Här måste tjänsteställningen vika för sakkunskapen och den praktiska erfarenheten.

Schäferhunden har de bästa egenskaper, som kunna önskas hos en polishund, lugn men på samma gång pigg och vaken. Med sin väl utvecklade muskulatur kan den utstå alla de besvärligheter och påfrestningar, som för en tjänstehund kan komma ifråga. En tjänstehund måste kunna trotsa väder och vind. Detta kan schäferhunden bättre än de flesta andra raser tack vare sin utomordentliga hårbeklädnad, som avvisar såväl väta som kyla. Har han rätta karaktären, är han sin herre omutligt trogen och orädd. Han biter ej i onödan, men är heller ej rädd att gripa till tänderna, om det gäller att försvara husse. Jag grundar mina påståenden på rent praktiska grunder, ty jag har under en lång följd av år haft utomordentliga tillfällen att studera och handskas med de flesta här i landet förekommande hundraserna. Innan man haft tillfälle att dressera en hund, kan man givetvis ej heller göra något uttalande om hurudan hunden är. Jag har ofta hört personer, som endast ägt en enda hund, men likväl gjort tvärsäkra uttalanden om hundar av andra raser.

En god hund kostar pengar. En dålig hund kan man få för ingenting, därför att ägaren icke vill ha den. För polisen gäller det att se sig för, då fråga om hundinköp blir aktuellt. Anskaffningskommittén skall bestå av personer, som äro så pass goda hundspecialister, att de vid första anblicken kunna avgöra hurudant djur de ha framför sig. Vidare böra de, med hänsyn för rasen, söka anskaffa så typiska djur som möjligt, för att icke förglömma polismannen, som dag ut och dag in skall gå och i sitt sällskap ha ett otypiskt fult hundkreatur.

Utbildningen av de sedan utvalda hundarna måste så bedrivas, att de färdigdresserade bliva *absolut* pålitliga i alla avseenden, ty de skola väl vara till polismannens hjälp och icke vice versa?

Utrymmet är så ringa, att jag hindras att mera ingående beröra hithörande spörsmål, men jag kan ännu en gång icke underlåta att framhålla schäferhunden som den mest lämpliga tjänstehunden. Kan-ske jag får tillfälle att ännu en gång beröra frågan.

Sigfr. Sund.

Egentligen skulle jag skämmas över att tala om min lilla sällskapshund, men faktum är att Lill-Buckan, så stor och farlig i sin egenskap av schäfer hon än ser ut, är hon dock i realiteten bara en sällskapshund. Detta icke sagt för att för-ringa hennes egenskap av trofast vakthund och försvarare, men som Lill-Buckan faktiskt är mitt hela dagliga sällskap och den enda verkliga vän, till vilken jag med tystnadsplik-tens största förtroende kan meddela alla både officiella och mera familjära hemligheter, har hon för mig blivit endast och enbart »min lilla sällskapshund».

Som sällskapshund har jag mycket svårt att förstå att någon hundras kan vara mera uppmärksam än schäfern, trots att jag med det livligaste intresse studerat många hund-raser befintliga inom min umgängeskrets. Endast de verkliga brukshundarna t. ex. en äkta lappspets eller en stövare som är »ett» med sin husse, kan bjuda mera av såväl uttalat som uttalat förstående mellan herre och hund. Lill-Buckan är min tredje schäferhund och studiet av rasens möjligheter som säll-skapshund skänker mig dagligen nya erfarenheter.

Jag ber att omedelbart få bortse från hennes allvarliga egenskaper. De äro alldeles för mycket omskrivna för att icke säga omtvistade. Nej! Lill-Buckans förtjänster ligga helt inom familjeramen. Det yttre praktiska livet ligger henne helt fjärran. Hon struntar i spårning, höjdhoppning och apportering utomhus. Huvudsaken för henne är, att matte finns i närheten och att ingen gör matte något för när.

Men hemma är hon mattes lilla hjälpreda. Alltsedan hon som liten fick bannor för att hon nästan helt ätit upp det första brevet hon kom över i brevlådan och plockat sönder den första tidningen i millioner bitar, har hon pliktroget skött sin tjänst att bära in alla dylika nyhetsmeddelanden. Om icke annat läggas de mitt på golvet — orörda.

Vad som emellertid alltid har glatt mig har varit hennes punktighet på morgnarna. Sedan hon var liten, vänjdes hon vid, att kl. 8 var det morgon i hennes lilla föreställningsvärld. Ingen skall tro att hon misstager sig på tiden. Under de tre tidigare månaderna i år gingo vi vanligen ut med henne vid 7-tiden såväl sön- som vardagar. Varje morgon betydde emellertid för henne en överraskning eller i varje fall en rubbning i hennes levnadsvanor. De morgnar, som ur hennes synpunkt borde anses som normala, skötte hon dock program-enligt alltid sin plikt omutligt. Kl. 8 väcktes husse med en slick på handen. Ibland hände det, att hon endast lade hu-vudet på kudden och väntade att husse skulle öppna ögonen. Blev slicken utan verkan, blev hon orolig och blev väntan för lång upprepades konststycket.

Vanerörelsen måste dock framhållas, ty på prov bytte matte och husse sängar under fjorton dagar, men under den tiden, blev det matte, som blev utsatt för den vänliga morgontvättningen. Omisskännligt måste dock framhållas, att be-handlingen av matte på sitt sätt var mera respektlös än vad som bestods husse.

Förklaringen härtill ligger ju dock nära till hands. Lill-Buckan är vårt enda »barn». Av matte får hon alla hemlig-heter och fröjder här i livet och av matte får hon sin mat. Allvarshotet är husse. Samtidigt vet hon dock att husse, när han kommer hem, kan ha »godis» med sig hem både till matte och henne. Och när husse går med ut, då är det hel ledighets-dag, då har hon sällskap hela dagen.

Mattes största sorg är emellertid att ibland behöva lämna Lill-Buckan ensam hemma. Jag förstår så väl hennes ensam-hetskänsla. Så länge vi äro tillsammans äro vi bara — vi två. Större och mera förstående sällskap kan jag aldrig få. Är allt i sin ordning spelar hennes lekfullhet med boll, ring eller andra leksaker upp till livets högsta glättighet. Solen lyser i hennes ögon och en trofasthet utan minsta svekhet knyter vänskapsband oss emellan, som hennes fortsatta tillgivenhet är från år endast göra ännu mer oupplösliga.

De intressantaste och mest svårförståeliga livsfrågor lyssnar hon på med snedvridet huvud en liten stund och löser sedan det hela på sitt eget mest optimistiska sätt med några lek-fullla kast med några av sina leksaker. Är matte däremot ledsen, finns ingen som kan visa ett mer ömt deltagande in-tresse. Hennes faktiskt värdsamma smeksamhet vid dessa till-fällen skulle kunna få ett stenhjärta att mjukna. Detta djupa deltagande kan ej beskrivas. Det kan endast upplevas.

Alla människor må säga vad de vilja. Hjärtat har Lill-Buckan på rätta stället och sunt förnuft är hon i besittning av. Detta intygas på heder och samvete av

E. Malmborg.

För ett tiotal år sedan tillfrågades en framstående tysk kennelman om de olika skyddshundrasernas företräden gent emot varandra. Han ansåg, att om man hade till sitt för-fogande ett antal verkligt kunniga förare och bland dessa för-delade ett lika stort antal hundar av varje ras, så skulle schäferhundarna, efter avslutad dressyr, lägga beslag på minst 80 % av de bästa placeringarna.

Situationen i dag skulle för schäferhundens vidkommande kanske förefalla betydligt försämrad och visst och sant är att antalet mindervärdiga schäferhundar i dag är större än för t. ex. 10 år sedan. Jag tror emellertid att ett experiment i likhet med det ovannämnda, trots allt prat om schäferhun-dens oduglighet, icke skulle utfalla särskilt mycket sämre, utan anser att schäferhunden alltjämt håller sin ställning som den förnämsta brukshunden. De övriga skyddshundraserna hava nämligen visst icke förkovrat sina brukshundsegenskaper under senare år, utan snarare tvärtom.

Schäferhundens värsta konkurrent på tävlingsbanan är ju f. n. rottweilern, närmast följd av boxern. Rottweilern vann ju tidigare många gånger på sitt orubbliga lugn, men var har rottweilern av i dag gjort av detta. Jag har förgäves letat efter detta under senare år men i stället till min ledsnad funnit att lugnet förbytts i nervösa tendenser av olika slag. Bitska, opålitliga och ur skyddshundssynpunkt omöjliga hund-dar hava blivit allt vanligare. Boxerns lynne anser jag vara sådant, att han, trots sin nuvarande popularitet, icke kan hota schäfern, icke heller kan något svårare hot komma från airedaleterrier, dobbermann-pinscher eller riesenschnauzer.

Schäferns styrka ligger ju som bekant i hans större rörlig-het och mest av allt i hans arbetsvillighet. Han riktigt sju-der av arbetsvilja och kan många gånger vara rätt besvärlig att tillfredsställa. Det är alltid lättare att sätta ned arbets-lusten på en hund än att uppmuntra och sätta fart på en av naturen trög hund.

I alla moment där livlighet och spänst bliva högt värde-satta kan schäfern icke överträffas av någon hund. Han är

mera energisk och det förefaller mig som om hans förmåga att hålla kvar en order i minnet vore större än konkurrenternas. Väcker man schäferhundens stridssinne kan han bli förfärande i sin skärpa och då inte blott för bovar och banditer utan även för fredliga människor. Detta senare förhållande, som ju blivit riksbekant, måste bero på slarv och bristande apelldressyr. En felaktigt uppfostrad hund bevisar visst inte rasens olämplighet för dressyr utan påvisar endast

ägarens oförstånd. Att schäferhunden fått uppbära många orättvisa klagomål därför, är väl bekant.

Man får emellertid hoppas att framtidens schäferhundsägare skola hava blicken öppen för det ansvar som påvilar honom i hans egenskap av ägare till en intelligent hund, lätt att lära men även lätt att fördärva. De misstag som hittills blivit gjorda kunna då undvikas, och schäferhunden är alldeles för god för att fördäras.

Eric Sandstedt.

PRISDOMARBERÄTTELSE

över skyddshundstävlingen i Norrköping den 26 november 1933.

Tåget rusade söderut genom det vackra Södermanland. Det var tydligt, att julen inte var långt borta. Marken var betäckt med ett lätt snötäcke och inne i skogarna hade även granarna iklätt sig en ljus och luftig högtidsdräkt. I en av tågets kupéer suto tre hundgubbar och diskuterade morgondagens skyddshundstävling, som skulle äga rum i Norrköping. Det var tävlingsfullmäktig, fotograf Uno Friberg och domarna ekonomichef Sven Arvid Johansson och undertecknad. Den tredje domaren, överkonstapel Einar Stölm, skulle företa resan från Stockholm med bil. Tävlingen var anordnad av Svenska Schäferhundklubben i Stockholm och av programmet framgick, att tre av våra förnämsta skyddshundar voro anmälda, nämligen Champ. Harras av Barrsäter, Champ. Greif och Champ. Morgan. Men det fanns även en uppgående stjärna, Barrabas av Fjällsten, anmäld. Av tävlingen den 3 sistlidne september i Stockholm att döma, ville nog Barrabas också ha ett ord med i laget. Och Fjällvargens Kickan var även att räkna med i konkurrensen. Förutsättningarna för att det skulle bli en skarp och intressant tävling funnos sålunda i allra högsta grad.

Vid framkomsten till Norrköping var det sörjt för prisdomarna på bästa sätt. När vi morgonen därpå den 26 november vid 7-tiden åkte ut till tävlingsplatsen var vädret strålande, lugnt med 7 graders kyla. Själva tävlingen var förlagd till Lindö slip med undantag av spårproven, som ägde rum på den närliggande kapplöpningsbanan. Ordningssman var ordföranden i Svenska Schäferhundklubbens lokalavdelning i Norrköping herr Axel Andersson, som på ett utmärkt sätt ledde tävlingen.

Då man vet, att drillen spelar en avsevärd roll vid inlärandet hos hundarna av de olika momenten, så att det till stor del beror på vanan, om hunden utför sitt arbete på tävlingsbanan på rätt sätt, är det lämpligt, om domarna ibland företaga vissa ändringar i den schablonmässiga tävlingsordningen, dock naturligtvis så, att den gällande prövningsordningen noggrant följes. Denna gång gjorde vi så, att vid platsliggning i grupp hundförarna fingo försvinna *bakom* hundarna. Detta var något nytt för de flesta av hundarna. Så gott som samtliga vände på huvudena, en del vände sig helt om och även ställde sig upp och över 30 % lämnade sina platser och uppsökte sina respektive förare. Sök därför att variera litet vid inlärandet av de olika momenten. Härigenom lockas hunden att göra fel, som ni bliva i tillfälle att rätta. På så sätt få vi fram den säkerhet och fasthet, som vi önska finna hos våra skyddshundar.

Under tävlingen var en utmärkt lunch anordnad för funktionärerna i herr Kellers trevliga sammarservering, där även de tävlande fingo förplägnad.

Prisutdelningen ägde rum senare på kvällen på Göta Ho-

tell efter en charmant supé. Vid kaffet och avecen höll undertecknad en kritik över tävlingen, varefter ett allmänt hundprat ägde rum under en angenäm samvaro.

Nu till tävlingen. Antalet hundar var 12, därav 6 i segrarklass, 4 i öppen klass och 2 i nybörjarklass.

SEGRARKLASS:

Champion Harras av Barrsäter, ägare och förare fru Dagny Torén, Stockholm.

Harras utförde momenten med stor säkerhet och precision. Om man skulle anmärka på något vore det sättandet och läggandet, som borde ske snabbare. Vid apportionering tog Harras liksom alla hundarna med undantag av Barrabas metallföremålet ovilligt, beroende på kylan. Manarbetet var utmärkt, dock skulle jag vilja, att Harras släppte figuranten fortare. Vid sakstövningen vore bättre fart önskvärd. Vid träning i sakstövning bör föraren ibland själv springa zig-zag över området och låtsas söka för att få fart i stövningen. Spåret lyckades vid 2:dra påsläppet. Även vid 1:sta påsläppet gick Harras ut spåret och fortsatte på bakspåret. Det syntes mig som om spårläggaren slarvat vid nedläggandet av apporten och icke stannat den föreskrivna tiden av 1 minut.

1:sta pris, 286 $\frac{2}{3}$ poäng.

Champion Morgan, ägare och förare herr David Hjertkvist, Norrköping.

Morgan var säker som vanligt och skördade endast femmor och sexor. Sittande och läggande bör ske snabbare. I manarbetet misslyckades Morgan i ståndskallet för figuranten i det han hoppade upp på denne. Vid sakstövningen bör Morgan ha bättre fart och näsan i vädret. Spårningen utförde Morgan som vanligt perfekt. På återspåret ca 300 meter från föraren inträffade en episod, som visade vilken säker och intelligent hund Morgan är. Barrabas, som även var ute på sitt spår, kom över på Morgans och ville antagligen taga apporten från denne. Men Morgan han stannade, lade från sig apporten och gav Barrabas en liten tillrättavising, varefter han lugnt fortsatte till sin förare med apporten. Bravo, Morgan.

2:dra pris, 273 $\frac{1}{2}$ poäng.

Champion Greif, ägare och förare herr Axel Hellgren, Stockholm.

Även Greif, som tillhör topphundarna, erhöll höga betyg. Han slarvade dock något vid apportioneringen och stötte hårt i häckhoppet. Vid ståndskallet för figuranten bet han denne. Eljest var manarbetet utmärkt. Sakstövningen var bra, men farten kunde varit bättre. Spårningsarbetet var idealiskt, lugnt och säkert.

3:dje pris, 267 poäng.

Barrabas av Fjällsten, ägare och förare herr S. Sund, Stockholm.

Barrabas, som är ett gott bruksdjur och äger vad tyskarna kalla Kamplust, hade en otursdag. Appellmomenten utförde han som vanligt elegant och säkert. Skällandet i sittande och liggande ställning bestod endast i gnällande. I platsliggning avlägsnade sig Barrabas efter 5 minuter. Manarbetet var genomgående mycket gott med höga betyg. I sakstövning hittade han endast 1 föremål, trots att han stövade med god fart och utmärkt energi. Vid spårningen gick Barrabas ut till ungefär halva spåret och av någon oförklarlig anledning fortsatte han inte längre, utan höll på att stöva med stort intresse under ca 15 min. på ett ganska litet område. Även ytterligare påsläpp gävo samma resultat.

4:de pris, 228 poäng.

Fjällvargens Kickan, ägare och förare herr K. E. Sjögren, Stockholm.

Kickan har gått ytterligare framåt sedan tävlingen i Stockholm i höstas. Appellövningarna voro genomgående goda, dock skulle jag önska litet bättre fart. Skällandet på kommando var svagt, ävenså apportioneringen, som gick för långsamt. Hoppen över häck och plank voro utmärkta. Manarbetet var bra, men jag skulle önska kraftigare skall vid ståndskalet. Bättre kraft vid överfallet och ställandet av flyende figurant samt vid bevakning av figuranten fordras. Sakstövningen lyckades bra, men försök att lära henne att icke nosa i marken. Vid spårningen avvek hon något från spåret, men arbetade eljest lugnt och säkert.

5:te pris, 225 $\frac{2}{3}$ poäng.

Boy, ägare och förare herr Gottfrid Axné. En kraftig schäfer, som skötte sig utmärkt i appellmomenten, utom i läggande, där han var för långsam. I fritt vid sidan bör han ha sin uppmärksamhet på föraren och icke på omgivningen. I manarbetet är han ännu inte färdig. Han bet i ståndskalet, släppte ej vid överfallet och ställandet av flyende figurant. Även i bevakning bet han alldeles för mycket. Försök att lugna honom med mycket transport av figurant utan överfall. Vid sakstövningen visade han sig hava en god näsa och genomstövade hela området. Spåret misslyckades.

ÖPPEN KLASS:

Pampas av Barrsäter, ägare fru Ruth Hasselgren, Stockholm, förare herr E. Mårtensson, Norrköping.

Appellmomenten voro i allmänhet mycket goda. Vid sittande går han fortfarande framåt 1 steg. Platsläggningen misslyckades. Tuggningen på apporten bör bortarbetas. Manarbetet var gott, särskilt skottfastheten. Vid sakstövningen fann Pampas visserligen båda föremålen, men föreföll inte ha så god näsa, då han flera gånger gick rätt över föremålen utan att markera. Spårningen var bra, men han flaxade mycket.

1:sta pris, 236 $\frac{2}{3}$ poäng.

Ronda, ägare och förare herr Sören Lagervall.

Ronda, som är känd sedan flera tävlingar, var handikapad, då hon hade en kull valpar om 6 veckor. Som ett bevis på att hon är völdresserad, var att hon vid spårningen icke sprang hem till sina valpar, trots att spåret slutade nära det ställe, där dessa befunno sig. Appellövningarna gingo ganska bra. Skallet var dock svagt. Vid fritt vid sidan gick hon långt efter. Vid klätterhoppet över planket stod föraren alldeles för långt ifrån detta, vilket gjorde att hunden icke fick den rätta ansatsen. I manarbetet skötte sig Ronda bra, men bet väl mycket i otid. Ståndskalet var svagt. Ställandet av figuranten verkade icke övertygande. Hon sakstövade utmärkt, varvid hon visade sig ha god näsa, samt genomstövade hela området.

Champ. Harras av Barrsäter, som regel vinnare vid våra tävlingar, äg. och förare Fru Dagny Torén, Stockholm.

2:dra pris, 226 $\frac{2}{3}$ poäng.

Monabells Kay, ägare och förare herr Nygren, Södertälje.

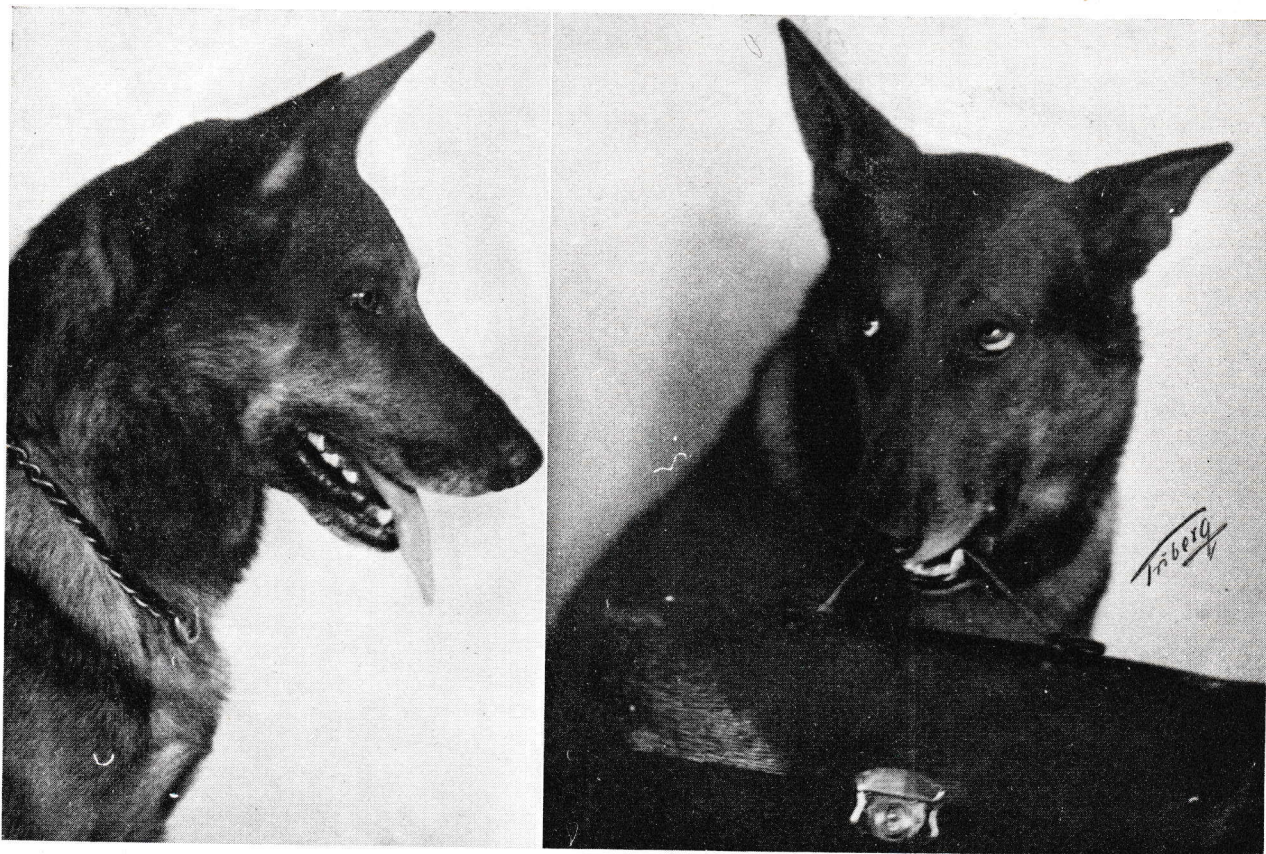
Kay skötte sig alldeles utmärkt i appellmomenten. Skällande på kommando var dock mycket svagt. Vid klätterhopp över planket stod föraren för långt ifrån detsamma, vilket inverkade menligt för hunden. Manarbetet var ganska svagt. I transporten var Kay alldeles för ivrig och nafsade. Återkallandet från figuranten gick för långsamt. Kay bet den stillastående figuranten vid bevakningen. Skottfastheten verkade icke övertygande, då han efter skotten släppte och gick till föraren. Han sakstövade bra med långa slag och bra fart men fann endast ett föremål. Gick därefter icke fullt ut utan klibbade. Spårningen lyckades, men avlämningen var slarvig.

3:dje pris, 220 poäng.

Rinty, ägare och förare fröken Greta Rossell, Enköping.

Rinty var ganska svag i appellmomenten, som måste övas mycket. Vid linförighet satte han sig ej vid halten och vid fritt vid sidan gick han efter. Sittande och läggande gick långsamt. Skall på kommando var mycket svagt. Platsliggning misslyckades. Slarvade vid apportioneringen, verkade olydig. Hopp över häcken var utmärkt. Han var mycket ovillig i återhoppet över planket. Manarbetet skötte Rinty däremot mycket bra, med undantag av bevakning av figuranten, av vilken han icke hade mycket begrepp, samt skottfasthet, i vilket moment han bet svagt och släppte. För sakstövningen hade Rinty intet intresse, sedan han funnit ett föremål. Öva sakstövning med flera föremål. Spårningen gick bra, men avlämningen var slarvig.

4:de pris, 175 poäng.

Barrabas av Fjällsten i olika sinnesstämning.

NYBÖRJARKLASS:

Gretel, ägare och förare herr Carl Fälton, Norrköping.

Gretel var en angenäm bekantskap. Hon är en pigg, trevlig och intelligent tik, som säkert kommer att låta tala om sig på kommande tävlingar. Appellmomenten utfördes ganska felfritt. Om man skulle anmärka på något, så vore det apportering, där hon tuggar något på apporten och läggandet, som borde ske snabbare. Klätterhoppet över planket var särdeles elegant. Vid uppsökandet av figuranten gjorde hon dagens bästa stövning och ställde till och med fullmäktig Friberg. I själva manarbetet önskade jag se mera kraft vid överfall och bevakning. Sakstövningen var nästan idealisk med långa slag och god fart. I detta moment visade sig *Gretel* ha en mycket god näsa. Även spårningen skötte hon bra, trots att en utomstående person passerade i närheten av spåret, just då hon tog föremålet. Under själva spårningen avvek hon dock litet för mycket från spåret.

1:sta pris, 265 $\frac{1}{3}$ poäng.

Scheick, ägare och förare herr Ragnar Johansson, Norrköping.

Scheick är en lovande hund, men är ännu icke färdigutbildad. I linförighet och fritt vid sidan satte han sig icke vid halten. Sättandet var bra, ävenså häcklopp och klätterhopp över plank, varvid han dock slarvade vid avlämningen. Skall på kommando och platsläggning i grupp misslyckades. Manarbetet var bra, men hunden var alldeles för ivrig. Han ville inte gärna släppa figuranten, då denne stod stilla. Öva mycket transport utan överfall, så att han blir lugn. Ståndskallet för figuranten uteblev. Sakstövningen skötte han bäst av samtliga tävlande hundar, varvid han arbetade med god fart och god näsa. Även under spårningen, som gick bra, visade det sig att han hade en utmärkt näsa.

2:dra pris, 203 $\frac{2}{3}$ poäng.

Slutligen vill jag nämna, att man vid utläggandet av ett spår måste vara synnerligen omsorgsfull i synnerhet vid en tävling, då som jag förut i mina prisdomarberättelser framhållit spåren av många orsaker icke kunna bliva lika svåra för de olika hundarna. Vid denna tävling observerade jag, att en del av spårläggarna hade kängor av läder, andra av gummi. Vid en tävling bör sådant icke förekomma.

Stockholm den 17 dec. 1933.

Birger Dahlin.

Bedömningsättet vid våra hundutställningar.

I häft. 9 av Svenska Kennelklubbens tidskrift har märket S. A. infört ett s. k. bemötande av vissa av undertecknad gjorda uttalanden i senaste häftet av »Våra schäferhundar». S. A:s från flera synpunkter synnerligen märkliga inlägg skall jag ej här upptaga till granskning, enär jag finner varje meningsutbyte i denna fråga föga fruktbringande såväl i dessa spalter som i »Hundar och Hundsport». Däremot skall jag återkomma till frågan i början av nästa år vid ett offentligt diskussionsmöte, till vilket jag hoppas att S. A. skall finna angeläget att infinna sig.

I. C—n.

Årets träningstävlingar vid Västberga.

Under året har bedrivits en rätt så livlig träningsverksamhet inom klubben. Tävlingar hava varit förlagda ute vid sportstugan å Västberga marker och hava huvudsakligast gällt skyddshundar. På höstsidan hava även tävlingar med spår- och rapporthundar förekommit.

I tävlingen om Sigfr. Sunds vandringspris hava bästa resultatet uppnåtts av följande hundar:

1. Vargamors Pojk, äg. och förare Herr E. F. Andersson 1.542 $\frac{2}{3}$ p.
2. Rapita-Rutch av Fjarrsten, äg. och

- förare Fru A. Svensson 1.390 »
3. Fjällvargens Kickan, äg. och förare Herr K. Sjögren 1.336 $\frac{1}{2}$ »
4. Roy, äg. och förare Polisman R. Smedberg 972 $\frac{1}{3}$ »
5. Varga, äg. och förare Fröken Sophie Wolter 839 $\frac{2}{3}$ »

I dessa poängsummer ingå godkända resultat från klubbens officiella tävlingar.

Den 19 nov. anordnades även en skyddshundtävling (tränings), varvid 5 hundar deltog. För spår- och rapporthundar avhölls en träningstävling den 12 november, därvid deltog 2 hundar i spår- och 5 i rapporthundsklassen.

Gunnar Ekstedt.

Från klubbtävlan i Södertälje.

Svenska Schäferhundklubbens lokalavdelning i Södertälje avhöll söndagen den 22 sistlidne oktober sin årligt återkommande klubbtävlan med skyddshundar å gårderna invid prästgården. Sju hundar deltog, därav fyra i segrar-, två i öppen- och en i nybörjarklass. Såsom domare fungerade herrar Hellgren och Friberg, båda från Stockholm. Den förstnämnde tjänstgjorde även som tävlingsledare.

Prisdomarnas berättelse:

Boy, ägare och förare Målarmästare Gottfrid Axné, misslyckades med spåret, tack vare sin benägenhet att rusa i väg med snälltågsfart, vilket hade till följd, att han icke kunde taga vinklarna korrekt. Ett försök att träna denna hund på korta linspår med många vinklar är att rekommendera. Förstklassig sakstövning. Appellmomenten medelgoda. Poängen sänktes på grund av Boys oroliga uppträdande. Under skyddsproven verkade han i vissa fall något tryckt. Vid överfall och ställande av flyende måste Boy läras att omedelbart släppa, sedan figuranten stannat. 207 $\frac{1}{2}$ p.

Champion Buck, ägare och förare Polisman Ernst Lövgren, skötte sig som vanligt bra, men blev ändock slagen av sin son Sidar och därmed »från-rövad» sin tredje in-teckning i Uno Fribergs Vandringspris. 273 p.

Sidar, samma ägare och förare som champ. Buck, var en angenäm överraskning. Han skötte sig utmärkt över hela linjen. Det skall bliva rätt intressant att få se denna hund vid en kommande officiell tävling. 278 p.

Rex, ägare Fil. mag. O. Holmström, förare herr H. Johansson, hade en lyckad dag. Denna hund

har hittills i de tävlingar han deltagit visat sig rätt så jämn och pålitlig. Hans svagaste moment visade sig vara skall på kommando och bevakning av figurant. 250 $\frac{1}{2}$ p.

Peggy, ägare Herr A. Thorberg, förare Herr B. Thorberg, föreföll otränad. Denna goda tik, som i vanliga fall brukat vara en av champion Bucks farligaste konkurrenter på tävlingsbanan, var ej till sin fördel. Vid sakstövningen fann Peggy endast ett föremål, vilken omständighet måste debiteras förarens konto, ty denne utnyttjade icke sin rätt att medelst kommando dirigera hunden inom det anlingsföreare. Det händer icke så sällan, att föraren tillåter sin hund arbeta utom det angivna sakstöv-rådet. I detta avseende fela många av våra tävgivna området. Förarens oavlåtliga plikt är att tillse, att hunden systematiskt genomstövar hela omningsområdet. Icke nog därmed, utan t. o. m. bakom ryggen på föraren. 219 p.

Chang, ägare och förare Herr E. Olsson, visade ett genomgående gott arbete, frånsatt nollan i ståndskallet. Vad som särskilt förtjänar berömligt omnämnande var uppsökande av figurant, dagens bästa prestation. Föraren skötte sig utmärkt, och hade ett förarepris funnits, skulle detta utan tvekan tilldelats herr Olsson. 247 p.

Kay, ägare och förare Herr C. Nygren, erövrade högsta betyg i spår och sakstövning. Appellen gav betyg i överkant. I skyddsmomenten var släppandet Kay's svaga sida. 262 p.

Till avdelningen och för den av dess medlemmar visade gästfriheten vårt hjärtliga tack.

Stockholm i oktober 1933.

Axel Hellgren.

Uno Friberg.

1934 års draghundstävlingar.

Under senaste åren ha våra fyrbenta vänner på ett alldeles särskilt sätt börjat göra sig gällande inom sportlivet, främst inom vintersporten. Att hunden ska följa med när det gäller en utflykt i skog och mark eller till fjälls är ju självfallet. Nu har man äntligen börjat få klart för sig, att hans uppgift icke behöver inskränka sig till att vara den pigga och roliga följeslagaren, utan han kan även vara en i högsta grad nyttig medlem i sällskapet. Om man nämligen till hans förfogande ställer lämplig attiralj, åtar han sig med förtjusning att hjälpa till med transporten av för färden nödvändig utrustning, härigenom försäkrande sig om övriga färdledarens obegränsade tacksamhet.

Egentligen äro vi en smula efter vår tid i detta avseende. I våra grannländer Norge och Finland har man redan för ett tiotal år sedan upptäckt dessa värdefulla egenskaper hos hunden och utnyttjat den till både nytta och nöje för båda parterna. Då det här i första hand gäller vintersport är det klart, att den all-round-brukshund som schäferhunden är, han kommer som god etta vid val av ras. Villkoren för att han skall kunna göra mesta möjliga nytta som dragare äro nämligen: lämplig tyngd (icke för tung), vara av sådant kynne och temperament, att han snabbt kan anpassa sig efter förhållandena och bli en intim medlem i sällskapet, vara utrustad med lämplig päls, så att han är tämligen oberörd även av mindre gynnsamma temperatur- och väderleksförhållanden. (Apropå pälsen synes denna ägnas ganska ringa uppmärksamhet vid nutida utställningar, trots att denna detalj hos en brukshund som schäfern borde spela en mera betydelsefull roll).

Att vi här i landet börjat intressera oss för hunden som dragare torde främst vara Föreningens för skidlöpnings främjande i Sverige (Skidfrämjandet) och Svenska Turistföreningens förtjänst. Tack vare dessa organisationers initiativ och åtgöranden ha under de två senaste åren anordnats skidfärder med hundar som dragare i fjällen, vilka alla utfallit synnerligen väl och av deltagarna förklarats som i alla avseenden lyckade. Den tid torde heller icke vara så avlägsen, då vid såväl enskildas som större eller mindre sällskaps skidfärder i fjällen hunden som dragare är en lika kärkammen som obligatorisk följeslagare.

Här som vid så många andra tillfällen, när det är fråga om något nytt, gäller satsen att »det värsta föret är i portgången». Röster ha ej saknats som velat göra gällande, att hundens utnyttjande som dragare bör betecknas som djurplågeri. En dylik uppfattning kan endast ha sin grund i en fullständig okunnighet och obekantskap med verkliga förhållanden. För dem, som äro intresserade av detta spörsmål — hunden som dragare — kunna erhålla en synnerligen god orientering i denna frågas olika detaljer i en artikel i Skidfrämjandets årsbok »På Skidor 1934» av Kapten Hj. Öhrstedt. Författaren, som är gammal schäferhundsägare, framstående aktiv sportman och djurvän, deltagit i försök med draghundar, studerat dessa förhållanden i Finland m. m., torde äga de allra bästa förutsättningar att lösa uppgiften att lämna en vederhäftig och sakkunnig orientering i hithörande frågor. Att en dylik handledning för nybörjare i denna sportgren torde vara den första mera utförliga, som framkommit i vårt land, gör den icke mindre värdefull. Tyvärr medger ej utrymmet att närmare relatera alla detaljfrågor som här avhandlas. Några underrubriker kanske kunna bidra att ge en uppfattning om innehållet: »Hundraser och hunddressyr», »Seldontyper och anspänningssätt», »Fordons-

typer», »Hundens och utrustningens vård», »Spårning m. m.» Artikeln omfattar femton sidor och är försedd med ett flertal belysande illustrationer.

Syftet med denna artikel torde bland annat varit att väcka intresse för deltagande i de interskandinaviska tävlingar i hundkörning, som komma att äga rum i Sollefteå den 24 februari 1934 i samband med mästerskapstävlingarna på skidor den 21—26 februari. Deltagarantalet i dessa hundtävlingar från såväl Norge som Finland blir av allt att döma mycket livligt. Om vi svenskar ska ha utsikt att med framgång upptaga kampen mot medtävlarna, gäller det därför att möta upp med tillräckligt stort antal goda hundar och goda skidlöpare (förare). Med de jämförelsevis ringa belastningarna för hundarna som stipulerats, torde det nämligen icke minst fordras, att föraren kan hålla god fart. För hundarna blir det nog ingen svårighet att hinna med. Propositioner och tävlingsbestämmelser återfinnas på annat ställe i detta nummer av tidskriften. Intresserade kunna erhålla vidare upplysningar genom Kapten E. Edström, Sollefteå, vilken av Skidfrämjandet och Svenska Turistföreningen utsetts som ledare av denna tävlan.

R. H—n.

Propositioner för 1934 års draghundstävlingar.

anordnade av Föreningen för Skidlöpnings Främjande i Sverige och Svenska Kennelklubben i samband med Internationella Skidförbundets tävlingar i Sollefteå den 24 februari 1934.

1. Tävlingsarnas omfattning.

Berättigade att delta i tävlingarna äro skidlöpare samt hundar från Sverige, Norge och Finland, och skola tävlingarna äga rum enligt de bestämmelser som här nedan meddelas.

2. Tävlingsledning m. m.

Tävlingarna ledas av en överledare, utsedd av de båda anordnande organisationerna gemensamt, samt biträdande ledare, till antalet minst fyra, vilka utses av I. S. F:s i Sollefteå arbetande organisationskommitté. Överledaren jämte biträden utgöra tävlingsledningen.

Dessutom äger varje i tävlingarna representerat land utse och anmäla en domare, varjämte de båda anordnande organisationerna gemensamt utse en överdomare. Nämnda domare utgöra, med överdomaren som ordförande, en jury, med uppgift

att bedöma hundar och fordon i enlighet med nedanstående allmänna och särskilda bestämmelser;

att upptaga, pröva och avgöra ev. ingivna protester; samt att i övrigt, efter tävlingsledningens och ev. andra parters hörande, avgöra förekommande tvistigheter rörande tolkningen av tävlingsbestämmelserna, förloppet av tävlingen, veterinärutlåtande m. m.

Mot nämnda jurys utslag gives ingen appell.

3. Klassindelning.

Klass A. En-spänn (valfritt fordon). Öppen för alla förare och hundar.

Klass B. Två-spänn (valfritt fordon). Öppen för alla förare och hundar.

Klass C. Special (bruks-) klass. Öppen för alla förare och vissa hundar.

a) En-spänn

b) Två- eller flerspänn enligt särsk. bestäm.

4. Viktbestämmelser.

Klass A. Nyttig last (fordonet ej medräknat) = hundens kroppsvikt, minskad med 10 %, dock ej under 22 kg.

Klass B. Nyttig last (fordonet ej medräknat) = spannets kroppsvikt, minskad med 15 %, dock ej under 42 kg.

Klass C. a) Total last (fordonet medräknat) = hundens kroppsvikt minskad med 10 %, dock ej under 30 kg.

b) Total last (fordonet medräknat) = för två-spänn: spannets kroppsvikt, minskad med 15 %, dock ej under 53 kg., för fler-spänn: motsvarande belastning, enligt tävlingsledningens närmare bestämmelser.

5. Förare, hundar och utrustning.

a) Allmänna bestämmelser.

Spann eller ensam-hund med fordon och förare benämnes *ekipage*. Tävlade ekipage får blott ha *en* förare och denne skall föra sitt spann (hund) *ensam* och *på skidor*. Spannet (hunden) föres kopplat eller fritt.

Tävlade hund skall uppfylla rimliga fordringar för godkännande i typklass av någon inom internationell kennelstandard godkänd ras.

Med »valfritt fordon» menas pulka (akcja), kälke eller annat för hunddragning lämpat vinterfordon med draganordningar, användbart såsom transportmedel för lätt last.

b) Särskilda bestämmelser för klass C.

Klass C är avsedd som special(*bruks-*)klass, med härefter ställda fordringar å såväl hundar som fordon. Villkor för deltagande är, att

hunden, utöver vad ovan under »a)» sagts, är av »slädhundstyp» — varmed menas grönländs-, ostjak-, schäfer- eller liknande, till typ och hårlag m. m. fullt *vinterhändig* ras, samt med en kroppsvikt av *minst 30 kg.*; samt att

fordonet, ehuru i övrigt valfritt, är praktiskt användbart och lämpligt för transport av:

inom *en-spännsklassen*: lättare utrustning, proviant och materiel m. m. för kortare färder;

inom *två- och fler-spännsklassen*: tyngre utrustning, för längre färder, samt jämväl användbart till (provisorisk) *sjuktransport*.

Fordon, använt vid tävlan i klass C, skall härjämte visa sådan *hållbarhet*, att det — vid risk för diskvalifikation — efter tävlingen alltjämt är fullt användbart.

6. Tävlingsbanan.

Banan är lagd i medelsvår, kuperad skogsterräng och går dels å vintervägar, dels i uppgånget skidspår (lagt som »4-spår»). Banans längd är för

klass A och B: omkr. 20 km., vilken sträcka löpes i en följd, samt för

klass C: omkr. 35 km., å vilken sträcka ett *obligatorisk uppehåll* om 30 min. skall göras då omkr. $\frac{2}{3}$ av banan tillryggalagts.

Tävlingsspåret (vägen) är överallt *tydligt märkt* på sätt som vid starten meddelas, varjämte poster äro utsatta, dels vid kontroller, dels å andra ställen av banan.

7. Övriga tävlingsbestämmelser.

a) Start och startordning.

Starten sker först med klass C, därefter med klass A och B. Uppehåll mellan klasserna av omkr. 15 minuter.

Start sker med ett uppehåll mellan ekipagen, som bestäm-

Champ. Dufeke-Mäster, 1:sta pris skl. och cert. vid Andra Nordiska Schäferhundutställningen, ägare polisman Ernst Mårtensson, Norrköping.

mes av tävlingsledningen senast tävlingsdagens morgon med hänsyn till väderlek, antal anmälda ekipage m. m., dock *minst 5 minuter*.

Startanordningen inom varje klass fastställs genom lott-dragning, som äger rum kvällen före tävlingsdagen.

b) Tidtagning.

Tid tages intill hela sekunder.

Vid *start* beräknas tiden från det ögonblick då *främsta delen* av ekipaget skär startlinjen.

Vid *mål* beräknas tiden då *eftersta delen* av ekipaget passerar mållinjen.

c) Ut- och invägning.

Utvägning före och invägning efter tävlingen av hundar, fordon och nyttig last sker vid start, resp. mål omedelbart före (efter) tävlingen.

Det åligger tävlade att själv svara för att föreskriven vikt finnes vid starten samt att lasten är så ordnad (surrad), att ingen del därav under tävlingen förloras. En viktminskning vid invägningen av mer än 5 % medför diskvalifikation.

d) Under löpningens gång får:

ekipage *ej åtföljas* (framför, vid sidan eller bakom) av obehöriga, i tävlingen ej deltagande personer;

föraren ej själv draga eller hjälpa spannet (hunden) med dragningen annat än då fordonet fastnar, välter eller kommer i sådant läge, att hunden (spannet) ej utan bistånd kan fortsätta;

piska, spö el. dyl. ej användas, varken som pådrivnings- eller bestraffningsmedel — undantagandes vid slagsmål mellan hundarna eller för att avvisa lösa hundar;

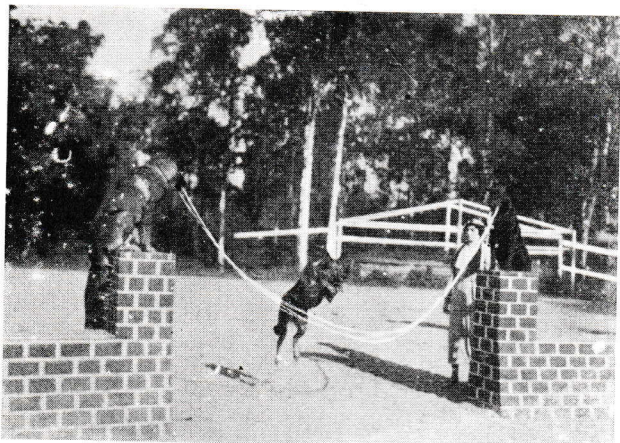
upphunnet ekipage *ej stänga spåret*, utan skall, på anmaning av efterföljande tävlade, lämna spåret helt fritt, varvid den uphunnne föraren skall *väl hålla sitt spann* under det medtävlaren passerar;

uttröttad eller annorledes indisponerad (vägrande) hund ej med våld tvingas fram. I två- eller fler-spännsklassen må sådan hund under någon del av löpningen föras lös, men skall passera målet anspänd och dragande.

8. Veterinärbesiktning.

Samtliga i tävlan deltagande hundar skola före och efter tävlingen besiktigas av veterinär. På grund av dennes utlåtande kan, efter tävlingsledningens närmare bestämmande, *dels* anmäld hund före tävlingen förklaras olämplig att deltaga och vägras att starta;

dels tävlade hund, på grund av bevislig överansträngning

Från klubbens dressyruppvisning på Andra Nordiska Schäferhundu ställningen. På bilden synes från vänster: Rapita-Rutsch, Barrabas, frk Ruth Ekstedt och Filmstadens Kelloo.

eller annat därmed sammanhängande fel, *efteråt* diskvalificeras.

9. Protester.

Protest skall, för att bli upptagen till prövning, ingivas till tävlingsledningen inom 12 timmar efter tävlingens slut. Protest lämnas skriftligen och skall åtföljas av protestavgift om 10:— kr, vilka, i händelse protesten godkänns, återbäras.

10. Priser.

Inom varje klass samt avd a) och b) av klass C uppställas ett antal hederspris, beroende av antalet deltagare, dock minst ett för var tredje.

Hederspris tilldelas vederbörande förare.

Svenska Kennelklubbens stora *diplom* samt *plaketter* i guld,

silver och brons tilldelas resp. *hundägare* — tävlingsledningen dock obetaget att även här utdela hederspris.

11. Anmälnings- och startavgifter.

Anmälningsavgift utgår med kr. 5:— *pr hund*, vilken summa inbetalas samtidigt med anmälan — se nedan.

Startavgift är kr. 5:— *pr ekipage* och erlægges omedelbart före tävlingens början.

12. Anmälningstid m. m.

Anmälningar, skrivna å formulär, som av Svenska tävlingsledningen efter rekvisition kostnadsfritt översändas, insändas till: Kommittén för draghundstävlingarna, *Sollefteå*.

Anmälningstiden utgår den 1 februari 1934. Efteranmälan mot dubbel avgift intill den 10 februari.

MEDDELANDE.

Till ändringar av ovanstående propositioner förbehåller sig tävlingsledningen rätt, i den mån detta kan nödvändiggöras och så långt ändringar betingas av oförutsedda omständigheter — såsom alltför ringa tillslutning av deltagare, otjänlig väderlek och tungt före å tävlingsdagen m. m.

Beträffande kostnader för transporter till och från tävlingsorten, inkvartering och förplägnad m. m. hänvisas till meddelanden i I. S. F:s allmänna cirkulär och inbjudan till resp. länders Skidförbund. Vid medförande av *mer än en hund* är särskild transportlättnad medgiven å svenska järnvägar. Tävlingsfordon och utrustning får medföras kostnadsfritt intill 25 kg. pr biljett.

Tävlande hundförare komma att förläggas centralt och, i den mån så önskas, gemensamt i omedelbar närhet av tävlingsterrängen. Hundarnas inkvartering är kostnadsfri.

Alla ytterligare, erforderliga upplysningar lämnas av

Kommittén för Nordiska Draghundstävlingarna.

Ordf.: Kapten E. Edström.

Telegr.-adr.: »Ski». Telefon: Namnanrop: »Skidtävlingarna».

SOLLEFTEÅ.

Kursinspektörens redogörelse för höstkursen 1933.

Den av Svenska Schäferhundklubben anordnade dressyrkursen, som pågått i tre månader, avslutades med tävling måndagen den 18 sistlidne december.

Kursen har varit förlagd till f. d. positionsartilleriregementets ridhus, 41 Storgatan. Ledare för kursen har varit herr Axel Brandt, som nedlagt ett synnerligen gott arbete. Till denna kurs anmäldes ursprungligen 25 hundar, av vilka 14 ställde upp till avslutningstävlingen. De deltagande hundarna voro så jämna, att det var synnerligen vanskligt att tippa den slutlige segraren.

Sedan tävlingen, som dömdes av Herrar Friberg och Sund, var slut, verkställde klubbens ordförande, doktor I. Carlin, prisutdelningen.

Prislistan och övriga resultat fick följande utseende:

1. Mira, äg. och förare Fru Anna Spångberg, 83 ½ p. Arvid Johanssons minnespris;
2. Greif, äg. och förare Herr Erik Östling, 82 ½ p. Lord vom Wittenberges minnespris;
3. Zuleiki, äg. och förare Herr Valter Nordström, 77 ½ p. Champ. Segerbos Graffs minnespris;
4. Fjällvargens Lord, ägare Doktor Carrelli, förare Herr Gösta Brandt, 75 p. Kennel Vargamors minnespris;

5. Fjällvargens Raj, äg. och förare Herr Gunnar Meder, 75 p. Kennel Fenrisulvens minnespris;
6. Björn, äg. och förare Herr Ernst Müller, 74 ½ p. Kennel Fjällvargens specialpris;
7. Kraftenbergs Lord, äg. Fru Bäckström, förare Fröken Johansson, 72 ½ p. Svenska Schäferhundklubbens klubbmärke;
8. Lox, äg. och förare Herr Ernst Guldbbrandsson, 71 p. Svenska Schäferhundklubbens klubbmärke;
9. Mädi Excelsior, äg. Fröken Sundén, förare Herr Johansson, 70 p. Svenska Schäferhundklubbens klubbmärke. Övriga resultat: Sassa, äg. o. för. Herr Tore Fredelin, 66 p., Jackie, äg. o. för. Fröken Eva Stackelberg, 64 ½ p., Kraftenbergs Sappo, äg. o. för. Fru Signe Johansson, 63 ½ p., Kerr, äg. o. för. Herr Erik Björkman, 63 p. och Ramonas Ritze, äg. o. för. Herr Gustav Berg, 60 ½ p. Majas pris till kursens yngsta tik.

Det vare nog sagt, att förarna skött sig bra och att hundmaterialet varit gott.

Glöm ej det fortsatta uppfostringsarbetet!

Ett klubbens tack till alla dem, som bidragit med pris eller på annat sätt verkat för kursens lyckliga genomförande.

Gunnar Ekstedt.

Kan en skyddsutbildad, av naturen godlynt hund anses som ett ondsindigt djur?

Översättning från *Zeitung des Vereins für deutsche Schäferhunde*.

Av H. Scholander.

En ensam dam, boende i en villa, belägen nära en stor skog, hade såsom skydd för sitt hem anskaffat en skarp schäferhund, som utbildades till och godkändes såsom skyddshund. Dressören hade lagt märke till, att hunden visade en viss rädsla för personer i uniform, varför han vid utbildningen särskilt gjort hunden »skarp» mot dylikt klädda personer. Ägaren till hunden, lät honom löpa fritt omkring på den stora tomten, men hade samtidigt på grinden uppsatt ett anslag: »Varning för bitsk hund».

Vid ett tillfälle hade hunden sprungit omkring på egen hand i närheten av tomten och därvid, utan någon som helst orsak bitit i en brevbärares väska, vid ett annat tillfälle hade en vänninna till ägarinnan på lek hotat denna, varvid hunden bitit vänninnan i benet. Vid ett senare tillfälle hade hunden bitit en åttaårig pojke i armen, och hade detta fått rättsliga följder, enär det påstods, att hunden var farlig för den allmänna säkerheten.

Vid den rättsliga förhandlingen, fastställdes genom vittnesförhör, att hunden kunde anses såsom ett synnerligen godlynt djur. En veterinär berättade, att han vid en smärtsam behandling av hunden ej behövt varken fängsla eller sätta munkorg på honom utan hade hunden visat alla tecken på att vara ett lugnt och tåligt djur. Veterinären tillade, att han ansåg det fullkomligt uteslutet, att hunden kunde betraktas såsom elak eller bitsk. Även veterinärkliniken vid ett närbeläget universitet intygade, att hunden under vistelsen därstädes varit trogen och godmodig, och att man kunnat behandla den utan fastbindning eller munkorg. Försvarsadvokaten i målet hade även ett intyg från en officiellt utbildad och godkänd hunddressör, som påpekade, att hunden visserligen var skarp, men utmärkt dresserad och varken bitsk eller argsint. Dessa iakttagelser hade han gjort under en längre

tid. Rätten frikände den anklagade. Det fastslogs, att rätten ej ansåg hunden vare sig bitsk eller ondsint och att vid de tillfällen, då hunden bitit, han kanske ej gjort detta helt utan skäl. I fallet med brevbäraren hade hunden ej angripit personen utan uniformen och bestämde rätten, att hunden hädanefter ej skulle få springa fritt omkring utan munkorg, varigenom säkerligen alla riskmoment för allmänheten eliminerats. Rätten påpekade, att dressyr för bevakning måhända medförde vissa riskmoment för omgivningen. I detta fall hade emellertid den anklagade genom en noggrann dressyr och vittgående övervakning av hunden vidtagit alla försiktighetsmått, vadan hon ej kunde fällas för att hon låtit hunden springa omkring utan munkorg i hennes närvaro.

Rättens frikännande beslut överklagades i högre instans, som återförvisade målet till underrättens förnyade behandling för fällande dom på följande grunder:

Det som fastställdes vid målets handläggning bekräftade, att det rörde sig om en kraftig och skarp hund. Att en dylik hund kunde vara farlig för omgivningen samt att denna fara ökades genom hundens skärpa, på grund varav hunden enligt lagens mening måste betraktas såsom ondsint. De tillfällen, då hunden bitit visade tydligt att dressyren ej förmått inrikta hundens skärpa uteslutande mot det, gentemot vilket den var avsedd.

Ägarinnan dömdes alltså till böter samt fick dessutom betala rättegångskostnaderna. Den tyska rättens slutliga dom, att en egentligen godsint hund under vissa omständigheter, kan anses som ondsint, kan naturligtvis diskuteras; men fallet utgör dock en maning även till alla svenska ägare av skyddshundar att noga passa på sina djur, så att de ej komma i konflikt med lagen.

En Jul- och Nyårshälsning

Svenska Schäferhundklubbens medlemmar till-
önskas en Glad Jul och ett Lyckosamt nytt år.

Klubbmeddelanden

Årsmöte 1934

Svenska Schäferhundklubbens medlemmar kallas härmed till årsmöte söndagen den 28 instundande januari klockan 7 eftermiddagen å restaurant Piperska Muren, 14 Schéelegatan.

FOREDRAGNINGSLISTA

1. Styrelsens årsberättelse.
2. Förvaltningsredogörelse samt revisorernas berättelse.
3. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen.
4. Förslag till inkomst- och utgiftsstat för 1934.
5. Stadgeförelag.
6. Val av vice ordförande för två år efter i tur avgående Tjänsteman Helge Scholander.
7. Val av två styrelseledamöter för två år efter i tur avgående Typograf Albin Dalkvist och Fotograf Uno Friberg.
8. Val av två styrelsesuppleanter för två år efter i tur avgående Ingenjör Gunnar Ekstedt och Polisman Ernst Lövgren.
9. Val av två revisorer och två revisorssuppleanter.
10. Övriga ärenden.

Styrelsen

Klubbens nya stadgar

Vid det den 1 dec. avhållna extra årsmötet blev det nya stadgeförelaget föremål för en första granskning. Ehuru inga förslag till ändringar eller tillägg till stadgeförelaget kommit styrelsen tillhanda före den 15 nov. visade det sig likväl, att vissa meningsskiljaktigheter förelågo ifråga om en del paragrafer. Det mesta gällde emellertid rent formella eller redaktionella ändringar. Största intresset knöt sig till ett förslag, som avsåg att i par. 9 få inryckt en bestämmelse om att samtliga styrelsemedlemmar skulle vara juridiskt ansvariga för den ekonomiska förvaltningen. En synnerligen animerad diskussion om detta förslag utspann sig och efter tvenne voteringar segrade det framställda yrkandet med 2 rösters övertikt. För att tillgodose ett praktiskt syftemål beslöts att mom. 5 i par. 12 skulle utgå.

Andra läsningen och det definitiva antagandet av de nya stadgarna sker vid det ordinarie årsmötet den 28 instundande januari.

Nya medlemmar

Magaliff, M., Disponent, Sthlm.
 Östberg, Karl, Redaktör, Sthlm.
 Pettersson, Sven, Herr, Norrköping.
 Lundvall, Tore, Herr, Sthlm.
 Landberg, E., Stadsgebet, Sthlm.
 Karlsson, David, Herr, Norrköping.
 Hermansson, Bror, Herr, Gbg.
 Fälton, C. G., Herr, Norrköping.
 Enkvist, Erik W., Herr, Sundbyberg.
 Cejie, Artur, Herr, Vårgårda.

Två glada utställare på Andra Nord Schäferhundutställningen Fruarna Lillie Wengel, Köpenhamn, och Lisa Philipsson, Viggbyholm.

Broman, Gunhild, Fru, Djursholm.
 Eriksson, Rolf, Posttj.-man, Sundbyberg.
 Widlund, Tore, Posttj.-man, Gevle.
 Englund, Fritjof, Herr, Näsby Park, Viggbyholm (Ted Levis).
 Haglund, G., Banktj.-man, Uppsala.
 Cederlöv, Margit, Fröken, Sthlm (J. Andersson).
 Wognsen, S., Bankkamrer, Markaryd.
 Olsson, Olof, Ingeniör, Sthlm (Forsemann).
 Ljungquist, Folke, Herr, Kisa.
 Thorsson, Birgit, Fru, Sthlm.
 Pettersson, Jenny, Folkskollärarinna, Råstorp (Wognsen).
 Persson, G., Mejeriet, Markaryd (Wognsen).
 Gustavsson, Bertil, Herr, Enskede.
 Svensson, Elin, Kontorsföreståndarinna, Gbgs-banken, Slöinge (Wognsen).
 Anderssen, Marius, Herr, Drammen, Norge.
 Kalling, M. U., Greve, Eslöv.
 Medberg, Tor, Herr, Huddinge.
 Eriksson, Albert, Inspektör, Ingarö (Edit Welinder).
 Boltstern, W. Hj, Direktör, Fotevik.
 Andersson, Hugo, Fabrikör, Eskilstuna (Anna Wallin).
 Nyström, Berta, Fru, Sthlm.
 Eriksson, Melker, Herr, Sthlm.
 Björkman, Erik, Herr, Sthlm.
 Johansson, Gustav, Herr, Sthlm.
 Lindgren, Sven, Herr, Sthlm.
 Håkansson, H., Herr, Älvsjö.
 Norrman, T., Fru, Sthlm.
 Norrman, T., Herr, Sthlm.
 Kilberg, Märta, Fröken, Rosersberg.
 Nordström, Walter, Herr, Hagalund.
 Jansson, Knut, Ingeniör, Älvsjö.
 Janzén, Nils, Herr, Sthlm.
 Carlsson, Bengt, Herr, Enköping.
 Dahlgren, Anders J., Herr, Sthlm.
 Dahlgren, Hanna, Fru, Sthlm.
 Meder, Gunnar, J. B., Tjänsteman, Stocksund.
 Lindén, Elsa, Fru, Sthlm.
 Ståhl, Carl, Herr, Sthlm.
 Wallgren, John, Källarmästare, Sthlm.
 Henriksén, B., Fru, Sthlm.
 Friberg, Torsten, Herr, Sundbyberg.
 Lundin, H., Fru, Stora Ängby.
 Ekblom, Ragn., Mejeriförest., Västland.

Berkeley's Minka, 1:sta pris skl. och cert. på Andra Nordiska Schäferhundutställningen, äg. Fru Viola Pettersen, Norge.

Karlsson, Hulda, Fru, Södertörns V-stad.
 Ohlsson, Anna, Fru, Sthlm.
 Bergvall, Sixten, Polisk., Gbg.
 Ström, Herr, Gbg.
 Eriksson, John, Herr, Gbg.
 Ljungqvist, M., Herr, Norrköping.
 Peier, H., Kamrer, Sthlm.
 Laurin, M., Fru, Sthlm (Axné).
 Boman, K. E., Herr, Lerum.
 Moberg, Olof, Komminister, Grillby.
 Adolfsson, Åke, Herr, Surte.
 Spångberg, Anna, Fru, Sthlm.
 Leonardsson, Yngve, Herr, Sthlm.
 Lind, Torsten, Herr, Gbg.
 Sten, Magda, Fru, Gbg.
 Sundberg, Doktor, Gbg.
 Bäckström, Margit, Fru, Saltsjöbaden.
 Frisk, Arran, Herr, Ludvika (Axné).
 Virgin, I., Löjtnant, Karlskrona.
 Boman, A., Herr, Sthlm.
 Scheja, Greta, Fru, Sthlm.

Kennelnotiser.

Lassy-Bessy 428 FF, äg. Rostmästare Knut Dahlström, Tureberg, födde den 15 aug. 5 valpar (3+2) e Manahell's Roffe 858 FF, äg. Posttjänsteman Kurt Å. Eriksson, Stockholm.

Slarvan, äg. Ingeniör J. Bunge, Älsten, födde den 12 juli 7 valpar (4+3) av vilka 5 pålagts, e Monahell's Bill 445 GG, äg. Kårsnär Erik Johansson, Stockholm.

Lessi 1556 FF, äg. Kapellmästare Ted Lewis, Stockholm, födde den 10 juli 7 valpar (2+5), varav 6 pålagts, e Peer af Grindlöse Dsk HSB 37730, äg. Överdyrlaeg R. Sörensen, Horsens.

Sentha 147 GG, äg. Ingeniör Åke Aspegren, Stockholm, födde den 28 juni 9 valpar (6+3) e Segerbos Prins-Goeben 436 EE, äg. Fru Hilda Hellgren, Stockholm.

Kraftenbergs Laila 1287 GG, äg. Schaktmästare Roland Modig, Katrineholm, parades den 19 aug. med Dufeke-Mäster 407 DD, äg. Polisman Ernst Mårtensson, Norrköping.

Vargamors Sonny 451 GG, äg. Herr Gunnar Gustavsson, Åkeshov, födde den 8 aug. 9 valpar (5+4) e Monahell's Roffe, 858 FF, äg. Posttjänsteman Kurt Å. Eriksson, Stockholm.

Följande hundar fallna efter

Segerbos Prins Goeben, 436 EE och Sentha, 147 GG, äro försålda från Vargåsens Kennel, äg. Ing. Åke Aspegren:

Vargåsens Ajax, köpare: Bankman H. Senthon.

Vargåsens Vaj, köpare: Grosshandlare Kurt Lönnqvist.

Vargåsens Vakt, köpare: S. E. Sjöberg.

Vargåsens Pilo, köpare: Inspektör P. B. Berg.

Vargåsens Marga, köpare: Uppsyningsman E. Larsson.

Vargåsens Boy, köpare: Disponent Pontus Falk.

Nedanstående hundar stanna tills vidare i Kenneln:

Vargåsens Prins.

Vargåsens Gamba.

Vargåsens Simba.

Peggy av Ulvhuvud, äg. Fru Greta Scheja, Stockholm, parades den 26 sept. med ch. Harras av Barrsäter 59 AA, äg. Fru Dagny Torén, Stockholm.

Från Kennel av Fenrisulven, äg. Fru Olga Forsemann, Bromsten, har försålt följande valpar e Lord vom Wittenberge, 415 FF, u Segerbos Tessan, 1506 GG, Freja till Direktör Boltstern, Ljunghusen, Disa till Ing. Erik Sjögren, Sthlm, Garm till Stadsgeobet E. Landberg, Sthlm, Vidar till Ing. J. O. Olsson, Sthlm, Oden till Kamrer G. Nilsson, Sundsvall, Tor stannar i Kenneln. Samtliga valpar stamboksförda.

Tatty av Orléans, 377 BB, äg. Herr A. E. Edström, Stockholm, parades den 23 okt. med Vargen Excelsior, 196 HH, äg. Fotograf Uno Friberg, Stockholm.

Vignettbilden häfte 3, 1933

Tor av Fenrisulven, 770 HH, äg. Fru Olga Forsemann, Bromsten, uppf. dns, svart med ljusa tecken, f. 29 april 1933, e. imp. Lord vom Wittenberge, 415 FF, u. Segerbos Tessan, 1506 GG.

Två hundar rädda ett barn.

I Norska Schäferhundklubbens tidskrift läses följande: Ute vid Billingsstad bor en familj, man, hustru och en 3 ½ års gammal son samt deras två hundar, en stor och kraftig schäfer och en ganska liten cocker spaniel. Deras villa ligger på ett högt berg nedanför stationen.

Förliden dag var mannen bortrest, frun har gått till en butik och överlätit sonen, som så många gånger förut i hundarnas trofasta vård. Men denna gång var det nära att gå galet. Gossen hade gått upp i en annan våning och in på sovrummet, därifrån upp på en stol, så upp i fönstret, som stod öppet. Hundarna hade följt efter. Så faller gossen ut genom fönstret, schäfern hugger fast i gossens kläder och håller honom. Den lilla hunden springer av alla krafter ned på vägen, därpå som en rasande upp mot villan och sedan på nytt ned på vägen. Folk kom så springande och räddade gossen. Det var hög tid, då schäfern på grund av gossens sprattlande också hållit på att gå ut genom fönstret.

Gossen hade knappast kommit från äventyret med livet, om han fallit från två våningars höjd och vidare ned för den höga, branta slänten.

Under året erövrade vandringspris.

Andra inteckningen i Kristian Silows vandringspris för skyddshundar, Champion Morgan, 592 FF, äg. Herr David Hjertqvist, Norrköping;

Första inteckningen i Kennel av Barrsätters vandringspris för skyddshundar, Champion Morgan, 592 FF, äg. Herr David Hjertqvist, Norrköping;

Första inteckningen i Gottfrid Axnérs vandringspris

för skyddshundar, Barrabas av Fjällsten, 445 FF, äg. Överkonstapel Sigfr. Sund, Stockholm;

Erövrat för alltid Uno Fribergs vandringspris för rapporthundar, Champion Roy av Barrsäter, 156 CC, äg. Herr Axel Larsson, Stockholm;

Första inteckningen i Sigfr. Sunds vandringspris för träningstävlingar, Vargamors Pojk, 1546 FF, äg. Herr E. F. Andersson, Södertörns v:st.

Körsnär Erik Johansson

59 Kornhamnstorg 59 - Telefon 21 32 47

Beställningar, Moderniseringar,
Reparationer

Utföras med största noggrannhet.

Pålsvaror på lager.

Aktiebolaget**Engelska Skrädderiet**

Regeringsgatan 37

Tel.: 10 23 08, 20 52 37

Repr.: Å. ENGSTRÖM

RESTAURANT*Bacchi Wapen*

Järntorgsgatan 61, Stockholm

God mat. Billiga priser.

Restauranten är en av Stockholms äldsta och den enda, som bibehållit sitt ursprungliga utseende.

Stamlocus för hundvänner.

Piperska Muren mitt emot Rådhuset

Lunch fr. Kr. 1: 25. Middag fr. Kr. 2: —.

Supé fr. Kr. 1: 50

Musik. DANS Måndagar och Torsdagar

Festvåningar för mindre och större beställningar upp till 300 personer.

Tel. 50 42 28, 53 38 60

Edith Welinders ateljé

för bokbinderi, läderarbeten, textning, lampskärmar i förnämligaste utförande till moderata priser.

Södermalmstorg 6, III, tel. 41 30 68

Schäfervisan

Ord och musik fritt efter EVERT TAUBE

Pris: 25 öre + porto. Likvid även i frimärken.

Svenska Schäferhundklubben

Postfack 36, Stockholm 20

Hundens röst

Jag vill ha bröd, halsband, koppel, boll, tvål, champoneringspulver, kam, borste samt korg med dyna.

Husbondens röst

Då gå vi genast till

Götgatan 18
M. U. Lind & Co.
Effr.

Tel. 433118, 430374

Dressyrkoppel, Apportbockar

Hundskor

Nyhet

Vita Kalk

Pris Kr. 1: 25